

Överbefälhavaren har hemställt hos regeringen om att få göra vissa förändringar i Försvarmaktens centrala ledningsstruktur. Under hösten skall ett omfattande arbete genomföras för att dessa förändringar ska kunna träda i kraft från den 1 januari 2003. Under senare delen av 2003 ska den operativa insatsledningen flytta till Uppsala och en samgruppering av de taktiska kommandona ska då genomföras. Detta skapar, enligt min mening, förutsättningar för oss att på ett effektivare sätt insatsleda Försvarmaktens förband.

Förändringarna av den centrala ledningen innebär också att försvarsgrenarnas främste företrädare, de nuvarande generalinspektörerna, och de nyinrättade generalinspektörerna för bland annat lednings- och utbildningsfunktionerna flyttar till Höghuset i Stockholm. Detta kommer att skapa bättre möjligheter till en effektiv verksamhetsledning och samordning av våra förband, skolor och centra.

Förändringen leder till att huvuddelen av Försvarmaktens ledningskompetens fördelas på tre tydliga ledningar. Den "normala" förbandsproduktionen kommer att ledas från Grundorganisationsledningen, Gro, där bland annat generalinspektören för flygvapnet (GI FV) kommer att få en viktig roll. Krigsförbandsledningen, Kri, kommer att ansvara för insatsförbandens utveckling samt Försvarmaktens materielanskaffning. Den Operativa insatsledningen, Opil, är därefter nyttjaren av förbanden och därmed en kravställare. Utöver dessa ledningar kommer den Militära underrättelse- och säkerhetstjänsten, Must, och en stab för styrning och avdömning på strategisk nivå att vara organiserad i Höghuset.

Jag är av den bestämda uppfattningen att den föreslagna ledningsstrukturen kan bli bra. Den skapar goda förutsättningar för att förbättra Försvarmaktens möjligheter att snabbt kunna vidta nödvändiga prioriteringar och förändringar. Något som allt tydligare krävs i en ständigt föränderlig omvärld, och som måste kunna ske i enlighet med den framtida viljeinriktning som våra folkvalda kommer att uttrycka.

Professionalism och ansvar

Ett stort ansvar vilar på oss alla som, på olika sätt, har fått förtroendet att leda eller handha Försvarmaktens ytterst kvalifice-

Ny ledningsstruktur skapar nya möjligheter

rade materielsystem i vår vardagliga gärning. Några få, noggrant utvalda individer, har fått förtroendet att framföra en korvett, en stridsvagn eller ett stridsflygplan. Framförandet föregås av en gedigen och kostsam utbildning, där professionalism byggs upp både vad gäller personliga färdigheter och vårt förhållningssätt till den yrkesroll vi är satta att utöva. Till detta är det självklart så att vår verksamhet omgärdas av rigorösa regelverk, ofta framtagna på ytterst bittra erfarenheter.

I detta perspektiv ställer jag mig mycket frågande och samtidigt ytterst beklagande till händelsen i somras, då ett krigsflygplan ur Försvarsmakten allvarligt skadade ett flertal personer som befann sig på marken i samband med flygplanets start från en av våra flygflottiljer. Olyckshändelsen utreds av Statens haverikommission vars slutsatser och ställningstaganden kommer att utgöra en viktig del, att ligga till för grund för ansvarsfrågan men också för det fortsatta verksamhetssäkerhetsarbetet.

Oavsett resultatet av haverikommissionens utredning har händelsen resulterat i att den "goodwill" som omgärdat flygvapnet allvarligt har påverkats negativt. Gemensamt måste vi nu försöka återskapa det förtroende som flygvapnet förtjänar. Det gör vi främst genom att visa att vi mycket klart vet vad vår verksamhet ytterst syftar till, och genom att genomföra den på ett professionellt och ansvarsfullt sätt.

Internationell insatsförmåga prioriteras

I början av september levererades den första JAS 39C Gripen. Flygplanet är tekniskt anpassat för att fullt ut kunna verka på den internationella arenan, och för första gången i det svenska flygvapnets historia innehar vi nu taktiska flygplan med förmåga till lufttankning.

Leveransen är en viktig milstolpe i vår strävan att möta dagens och framtidens säkerhetspolitiska utmaningar och hot. Redan idag är uppgiften att försvara Sverige en betydligt vidare uppgift än att försvara våra gränser mot ett väpnat angrepp. Huvudkursen i vår säkerhetspolitik är idag att vi skall kunna verka tillsammans med andra nationer i avsikt att förebygga och dämpa konflikter i vårt närområde.

Ett viktigt delmål i denna kursändring är att öka vår inter-

nationella insatsförmåga. Detta är en uppgift som är starkt prioriterad inom flygstridskrafterna. Men jag vill återigen understryka, att det även fortsättningsvis är vår förmåga att verka i väpnad strid som ligger till grund för att vi skall lyckas med de uppgifter vi har.

* * *

När jag nu avslutar min sista ledare i FlygvapenNytt vill jag till all personal i flygvapnet uttrycka min uppskattning över de insatser Ni genomfört under mina år som generalinspektör för flygvapnet. Det har varit en stor förmån att få vara Er främste företrädare och jag har vid många tillfällen kunnat känna en stor trygghet och stolthet över vad flygvapnet kan och presterar.

Det görs väldigt mycket bra arbete, väldigt ofta, av väldigt många människor i flygvapnet. Med dessa ord tackar jag Er, samtidigt som jag lyckönskar min efterträdare i rollen att leda och företräda ett av världens förnämsta flygvapen.

**vilja
ansvar
laganda**

MATS NILSSON
GENERALINSPEKTÖR FÖR FLYGVAPNET

